

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.**

**A R R E S T**

**nr. 179.548 van 14 februari 2008  
in de zaak A. 185.055/VII-37.049.**

In zake : de v.z.w. "DIERENASIEL DE HELPENDE POOTJES",  
die woonplaats kiest te WORTEGEM-PETEGEM,  
Bergstraat 6

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van  
Volksgezondheid ,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat R. DEPLA,  
kantoor houdende te BRUGGE-SINT-KRUIS,  
Karel van Manderstraat 123.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. "DIERENASIEL DE  
HELPENDE POOTJES" op 9 augustus 2007 heeft ingediend om de schorsing te  
vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Volksge-  
zondheid van 12 juni 2007 waarbij haar erkenning tot houden van het dierenasiel  
wordt ingetrokken;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 4 januari 2008 waarbij de terechtzit-  
ting bepaald wordt op 31 januari 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BEEKEN, die  
verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. HOSTE die, loco advocaat  
R. DEPLA verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

### **OVERWEEGT WAT VOLGT :**

#### **1. De feiten**

1.1. De verzoekende partij bekomt op 1 oktober 1998 een erkenning als dierenasiel voor het houden van 105 honden en 50 katten.

1.2. Omstreeks midden 2006 meldt een ontslagen werknemster een aantal wanpraktijken aan de Vlaamse coördinator van de Dienst Inspectie Consumptieproducten, Dierenwelzijn en Cites.

1.3. Ten gevolge van deze klacht wordt door de bevoegde dienst op 19 juli 2006 een controle uitgevoerd, waarbij opmerkingen worden geformuleerd. De controle heeft betrekking op zowel de privé-vertrekken, als op het dierenasiel zelf.

1.4. Hierop volgt een toestroom van klachten en op 18 december 2006 wordt een nieuwe inspectie uitgevoerd.

1.5. Op 7 februari 2007 dient de bevoegde dienst "tussen te komen" in wat heet "een kattengeskil". Hierbij worden enkele vaststellingen gedaan.

1.6. Als gevolg van deze vaststellingen worden de verantwoordelijke en haar echtgenoot op 23 februari 2007 verhoord.

1.7. Op 24 februari 2007 volgt opnieuw een controle.

1.8. Op 29 maart 2007 wordt van alle voorgaande vaststellingen een proces-verbaal opgemaakt en wordt een overzicht opgesteld van de begane overtredingen. Tevens wordt een aantal maatregelen opgelegd.

1.9. Op 15 mei 2007 wordt vastgesteld dat de opgelegde maatregelen niet worden nageleefd.

1.10. Hierop wordt op 12 juni 2007 de thans bestreden beslissing genomen waarbij de erkenning van de verzoekende partij als dierenasiel wordt ingetrokken.

## **2. De schorsingsvoorwaarden**

2.1. Op grond van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.2. Met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel stelt de verzoekende partij het volgende :

"Aangezien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel behelst;

Dat de tenuitvoerlegging moeilijk te herstellen valt, nu dit impliceert dat de activiteit die het doel van de vzw vormt, verboden wordt;

Dat verzoekende partij ondertussen op grond van de bestreden beslissing reeds het bericht kreeg dat het haar verboden werd om vanaf de week van 1 augustus 2007 nog langer dieren op te vangen of te plaatsen en waarbij zij werd verzocht om haar dieren aan een ander asiel over te dragen;

Dat een dierenasiel dat geen dieren mag opvangen of plaatsen gedoemd is om te verdwijnen;

Dat alle gedane investeringen teneinde de infrastructuur aan de dieren aan te passen, dreigen verloren te gaan;

Dat een herstelling a posteriori middels een eventuele schadevergoeding geen herstel kan inhouden, nu de vzw dan reeds verdwenen zal zijn;

Dat een schadevergoeding bovendien geen soelaas zal brengen, nu verzoekende partij niet gericht is op het genereren van enige winst;

Dat al het bovenstaande meteen reeds impliceert dat het nadeel ernstig is;

Dat verzoekende partij immers gedwongen zal zijn op te houden met bestaan, indien de bestreden beslissing uitgevoerd zou worden;

Dat een navolgende vernietiging door Uw Raad de verdwijning van verzoekende partij niet ongedaan zal maken, zodat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing gegrond is".

2.3. De verzoekende partij moet in haar verzoekschrift duidelijk en concreet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit

ondergaat of dreigt te ondergaan. In de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet zij concrete en precieze gegevens aanbrengen waaruit, enerzijds, de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, hetgeen inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit, anderzijds, het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

De vage en algemene beweringen van de verzoekende partij volstaan te dezen niet om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken. Er wordt geen enkele uitleg gegeven nopens de geldelijke weerslag van de bestreden beslissing op de vereniging en de "gedane investeringen". De verzoekende partij toont evenmin aan dat door het sluiten van het asiel de vereniging "gedoemd is om te verdwijnen". Bovendien blijkt, zoals de verwerende partij dit terecht stelt, uit de bestreden beslissing dat de verzoekende partij na verloop van zestig dagen vanaf de ontvangst ervan een nieuwe erkenning kon aanvragen. De verzoekende partij toont niet aan dat zij dergelijke nieuwe erkenning heeft aangevraagd. Zij heeft dus niet al haar mogelijkheden uitgeput om het door haar ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel zelf ongedaan te maken.

2.4. Er is bijgevolg niet voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen, zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties te onderzoeken,

**OM DIE REDENEN  
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

**Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

**Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op  
veertien februari tweeduizend en acht, door :

|       |              |                                   |
|-------|--------------|-----------------------------------|
| de H. | E. BREWAEYS, | wnd. kamervoorzitter, staatsraad, |
| Mevr. | E. IMPENS,   | griffier.                         |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**E. IMPENS.**

**E. BREWAEYS.**